

Føroyingar mintust tey farnu

Tað var rættiliga fult í stóru hølunum í matstovni á Sjómansheiminum í Havn, tá minningarhald fyrri teimum sjólátu var har fyrrapartin í gjár.

Sum vanligt vóru umboð fyrri fleiri stovnar, feløg og fyrítøkur, ið á einhvønn hátt hava tilknýti til sjógvin og

sjólívið, og eisini sjófólk vóru komin at minnst teirra starvsfelagar, ið ikki eru millum teirra meira.

Eisini onkur av teimum avvarandi, ið mist hava í farna árinum, vóru við til minningarhaldið.

Føroya biskupur, Hans J. Joensen, bjóðaði øllum at

vera vælkomnum, og síðani varð sungin kendi sálmurin »Slættasti sjógvur og brattastu bylgjur«, áðrenn Marita Petersen, lögmaður, fekk orðið.

Hon nart við tað tættu tilknýtið, føroyingurin hevur til havið – eins og hann hevur havt tað gjøgnum øldir.

– Tá fyrr varð røð út við árabátum langt út á havið, og leiðin mangan var long til lands, kundi missurin vera svárur, tá bátur fórst.

Onkuntíð kundi ein heil bygd nærmast gerast manleys av hesum, segði Marita Petersen.

– Tá so sluppurnar komu, øktist kanska tryggin, men eisini tá kundu føroyingar vera fyrri stórum missi, um skip fórst. Og í dag, nú vit hava stór og góð skip, megnar havið kortini at sýna sín myndugleika.

Løgmaður endaði røðu sína við at lýsa fríð yvir minni á teimum tiggju, ið fórst í farna árinum, og síðani reistist alt fólk ið helt tøg í slakan minutt fyrri at bera hesum eina allar-síðstu heilsan.

Heilsan úr Noregi

Marita Petersen læs eisini eina heilsan upp, ið var komin úr Noregi frá reidar-anum á Bordanes, ið fórst hóskvøldið hundrað fjórðingur í ein landnýrðing úr Hammerfest.

Sungin varð síðani sálmurin »Eg sigla man yvir livsins hav«, áðrenn Høgna Poulsen, sóknarprestur í

Havn, segði nøkur orð.

Hann legði millum annað fram eina samanbering úr skriftini:

– Myndin um Hann, ið ofraði seg sjálfan fyrri brøður sínar, er eisini ein mynd, vit kenna frá gerandisdegnum, har eitt nú tað er hent, at fólk hava latið liv sítt, tí tey í hjargingararbeiði fyrri onnur hava latið liv av vanlukku, segði Høgna Poulsen millum annað í talu síni.

Minningarhaldið á Sjómansheiminum endaði við sálminum »Eitt snjóhvítt herlið er at sjá«, áðrenn far-ið var niðan í Viðarlundina í Havn, har Marita Petersen, lögmaður, legði ein krans.

Áðrenn kransurin varð lagdur, varð sungin sálmurin »Jesus-navnið aldri bliknar« og síðani var bøn og signing við Høgna Poulsen. Aftaná varð endað við sálmaðersinum »Jesu dýrbara navn«.

hj.

Seks kirkjuráð verða vald í dag

Kirkjuráðsval verður í dag í seks støðum, har nýggj kirkjuráðsval skulu veljast

Sambært lógum og kunningdóm viðvíkjandi fólka-kirkjuni, verður kirkjuráðs-val hildið fjórðahvørt ár, og dagurin í dag er settur sum valdagur, har fólk í seks støðum kunnu fara á val og velja sær nýggjar – ella teir somu – kirkjuráðslimir.

Tilsamans eru kirkjuráðini í Føroyum 60 í tali, men í 54 av teimum vórðu ikki fleiri enn tann eini listin, og

tískil heldur einki val á hesum støðum.

Tey støðini, ið kirkjuráðs-val er í dag, eru Klaksvík og Húsar í Norðoya vestara prestagjaldi, Gøta í Fuglafjarða prestagjaldi, Nes í Nes prestagjaldi, Vestmanna í Norðstreymoyar prestagjaldi og Tórshavn í Suðurstreymoyar vestara prestagjaldi.

hj.

